

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg går ud fra, at fru Lene Jensen kan bekræfte, at alle fire samarbejdspartnere har været særdeles optaget af at beskrive forskningsfriheden. Der står f.eks. i bemærkningerne i afsnittet om forskning:

»Lovforslaget fastholder, at universiteterne varetager grundforskning og er forpligtet til at værne om forskningsfriheden, som er knyttet til universiteterne. ...

En afgørende forudsætning for at beskytte universiteternes forskningsfrihed er tilstedeværelsen af en solid grundstamme af fri forskning. Langsigtet offentlig grundforskning er fundamentet for universiteternes samspil med det omgivende samfund.«

Jeg vil godt understrege det, for man ville save sin egen gren over, hvis man i det omgivende samfund forlangte, at man ikke skulle have den frie forskning. Den frie forskning er en væsentlig forudsætning for, at vi netop får nogle stærke samarbejdspartnere, og der står så i øvrigt også:

»En stærk, fri grundforskning er en forudsætning for, at universiteterne i det hele taget er attraktive samarbejdspartnere.«

Kl. 11.10

Så kan vi ikke blive enige om, at forskningsfriheden er sikret, og at den skal sikres?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er sødt, når forligspartnere sådan hjælper hinanden. Det synes jeg er dejligt at se, og jeg synes egentlig, det er meget godt valgt af Venstre at tage det her punkt, for af den socialdemokratiske hjemmeside kunne man nemlig godt få det indtryk, at den indskrænkning af forskningsfriheden, som nu finder sted, faktisk er som hånd i handske.

Der står jo meget klare formuleringer om, at universiteterne i højere grad skal være nyttige for samfundsudviklingen. Så den vinkel vil jeg slet ikke tage, fordi der tror jeg sådan set ikke, vi kommer til at nyde noget.

Eftersom vi nu kan forstå, at vi er nået ind til socialdemokratisk kernepolitik, vil jeg høre, om man så virkelig er tilfreds med den proces, der har været, for der står i debatoplægget – jeg skal slet ikke geråde ud i principprogrammer, det er jo alligevel ikke så stor en fest, vi er ude i i dag – at forholdet til det politiske system skal bygge

på dialog og forhandling. Er det det, vi har set her?

Ministeren spurgte universiteterne: Hvad kunne I tænke jer? Universiteterne hørte, drøftede, diskuterede, skrev, svarede ministeren: Vi kunne tænke os sådan og sådan og sådan og sådan for at styrke vores ledelse. Hvad skete der? Man fastholdt sit synspunkt i uændret form. Er det dialog og forhandling?

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jamen så må jeg hellere starte med forskningsfriheden i denne her omgang. Jeg kan bekræfte over for fru Hanne Severinsen, at det har vi alle sammen været meget optaget af, og det er sådan set også derfor, at jeg tillader mig at melde så bastant ud i min ordførertale.

Jeg synes jo, vi er kloge mennesker, og jeg synes også, at vi har arbejdet hårdt for at få det her til at hænge sammen, men hvis det virkelig er sådan, at der er noget, der er smuttet, at der er nogle, der kan påpege helt konkret, hvor det er, forskningsfriheden er truet i lovteksten, jamen så skal det selvfølgelig ændres.

Jeg tør ikke stå her og tro på, at vi er ufejlbarlige. Det mener jeg sådan set ikke rigtig der er nogen der er. Så kom med det. Men det skal selvfølgelig være noget konkret i lovteksten. Det der med at lovgive om ånd, det er svært, fordi ånd er temmelig individuelt. Det var også svar til hr. Jesper Langballe.

Til fru Elisabeth Arnold: Det er jo en meget lang diskussion af Socialdemokratiets historiske rolle omkring 1968. På det tidspunkt var jeg 4 år, jeg husker ikke meget af det selv. Jeg beder bare om, at man ikke fuldstændig ukritisk idealiserer demokratiet, som det finder sted på universiteterne i dag. I så fald skulle man f.eks. være meget tilfreds med meget lave stemmeprocenter i mange sammenhænge, og det tror jeg egentlig ikke man er.

Så vil jeg sige til fru Margrethe Vestagers observation om, at nyttiggørelse skulle være et problem, at det ville jo være relevant at konkludere, at i så fald var det o.k., at de var unyttige, men det ville jo være for polemisk til denne debat.

Så vil jeg sige om processen med dialog og forhandling, at når jeg kigger på det oplæg af 29. august 2002, der oprindeligt blev sendt i cirkulation, og sammenligner det med det lovforslag, vi behandler i dag, så er der rykket brikker.